

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 5. Synodus Attrebatensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

vivis mense Decembri anno 6534. seu Sæculum XI.
 1025. Indictione nona. Paucos post dies A.C. 1024.
 Basilus Imperator, subito morbo correptus, Alexium monachum, Cænobii Studienſis Abbatem, ad ſe inviſentem, & S. Joannis Caput ferentem, Patriarcham denunciat, eique ſine mora, miſſo Joanne Protonotario, Palatinorum Præfecto, novæ dignitatis poſſeſſionem tradi jubet. Eadem die ſub noctem Baſilius Imperator vita functus eſt ſeptuagenarius, poſtquam annis quinquaginta Græcis imperaſſet, atque in Eccleſia S. Joannis in *Hebdomon*, ut exoptaverat, ſepulchrum nactus eſt. Ceterum Baſilium reportatæ de Bulgaris victoriæ celeberrimum eſſe fecerant. Conſtantineſis ejus Frater, regni per annos quinquaginta ſocius, ſolus poſtea annis tribus imperavit. Alexius vero Patriarcha Eccleſiam illam annis ſeptendecim rexit.

§. V.

Synodus Attrebatenſis.

In Francia Hæreſis ante annos duos detecta & reſpreſſa, necdum tamen extincta erat; quippe ejusdem Sectatores Attrebatim anno milieſimo vigieſimo quinto deprehenſi ſunt. Gerardus Epicoſopus Attrebatenſis & Cameracenſis, quondam in Schola Remenſi Adalberonis Archiepiſcopi, cui affinitate conjunctus erat,
Hist. Eccleſ. Tom. XIV. N *disci-*

Syn. Attreb.
to. 13. Spicil.

Sæculum XI. A.C. 1025. discipulus, Natalis Domini atque Epiphaniæ festis Cameraci celebratis, cum inde Attrebatum se contulisset, & de rebus ad Ministerium Episcopale pertinentibus cum suis colloqueretur, certior factus est, venisse ex Italia homines, novæ Hæresis auctores, qui Justitiam quamdam profiterentur, qua sola justi fierent, spretis omnibus Ecclesiæ Sacramentis, quæ ad Salutem nihil prodesse affirmarent. Jussit Episcopus, hos Hæreticos perquiri, & in conspectum suum adduci. Et illi quidem, comperto, quod ad judicium quærerentur, fugam parabant, sed occupati, & ad Episcopum deducti sunt. Gerardo, tunc forte multis negotiis distracto, satis fuit pauca de eorum Fide interrogare; cumque vel ex his intelligeret, homines in errore versari, in carcere usque in diem tertium custodiri iussit. Altera vero die Clericis Monachisque pro conversione istorum hominum jejunium indixit.

Tertia die, quæ erat Dominica, Episcopus in Ecclesiam Beatæ Virginis venit cultu Episcopali ornatus, Archidiaconis suis cum Crucibus & Evangeliiis, totaque Clericorum & populi multitudine circumdatus. Tum decantatus Psalmus: *Psal. 67. Exsurgat Deus &c.* & Episcopus sedens in medio Abbatum ceterorumque ex ordine Clericorum de Hæreticis generatim

tim dixit ad populum. Mox, ad capti-
vos conversus, quærit, quænam esset eo-
rum Doctrina, quæ Religio, quis Auctor?
Illi respondent, Discipulos se esse cujus-
dam Gandulphi Itali, a quo didicissent,
nullam aliam Scripturam, quam Evan-
gelia & Epistolas Apostolorum, esse reci-
piendam. Quia vero ad notitiam Epi-
scopi pervenerat, quod etiam Baptismum,
Eucharistiam, Pœnitentiam, Matrimo-
nium rejicerent, Ecclesias contemnerent,
solos Apostolos & Martyres, non autem
Confessores Sanctos esse crederent, de
his Articulis speciatim quærere cœpit, &
de Baptismo exorsus, *quandoquidem di-*
citis, inquit, vos Doctrinam Evangeli-
cam recipere, utique etiam hoc Sacramen-
tum vos recipere oportet. Nam Evange-
listæ referunt, Jesum Christum ad Ni-
codemum dixisse: Nisi quis renatus fue-
rit ex aqua & Spiritu Sancto, non intra-
bit in Regnum Cælorum.

Sæculum XI.
A.C. 1025.

Gandul-
phus.

Joan. 3. 5.

Illi reponunt Episcopo: *Doctrina,*
quam a Magistro nostro accepimus, est Ev-
angelio consentanea. Nam docet, mun-
dum relinquere, desideria carnis reprime-
re, de labore manuum suarum vivere, ne-
mini nocere, & opera cbaritatis perficere
in omnes, quibus nostrum Institutum cor-
di est. Credimus vero, hanc Justitiam
servantibus Baptismum non esse necessa-
rium, & eam non servantibus Baptismum

N 2

nihil

Sæculum XI. *nihil prodesse ad Salutem. Tribus autem*
A.C. 1025. *de causis inutilis est Baptismus. Prima*
est, mala vita Ministrorum, qui Salutem
procurare nequeunt. Secunda, relapsus
in vitia, quibus renunciatur, cum Baptis-
mus suscipitur. Tertia, quod infanti,
cui nullum est desiderium, quin & nulla
cognitio Salutis, voluntas & fides alterius
prodesse baud posse videatur. ()*

Tunc vero Episcopus oratione ad po-
 pulum directa de his Quæstionibus dis-
 seruit in hunc ferme modum: *Jesus*
Christus, qui per se ipsum justus est, &
 Matth. 3, 15. *fons omnis Justitiæ, nihilominus baptiza-*
ri voluit, ut impleret omnem Justitiam,
id est, ut Justitiæ exemplum nobis daret.
Voluit, ut per signum sensibile, dum cor-
 Act. 10, 47. *pus abluitur, puritatem animæ invisibili-*
ter reparatam cognosceremus, & S. Petrus
Cornelium baptizavit in aqua, etiamsi an-
te Baptismum Spiritum Sanctum accepis-
 p. 7. *set. Ministri peccata non nocent Sacra-*
mento, quia Spiritus Sanctus operatur, &
Baptis-

(*) Quo indicio, quo argumento, qua Au-
 thoritate hodierni Protestantes probare possunt,
 quod sensum S. Scripturæ, exempli gratia, de
 Merito, de Libero Arbitrio hominis, de Matrимо-
 nii Sacramento, quod rejiciunt, clarius & cer-
 tius assequantur, quam Hæretici, de quibus hic
 sermo est, verum sensum de Sacramento Ba-
 ptismi intellexerint?

Baptismus, quem Judas conferebat, ejus-
dem virtutis fuit, ac aliorum Apostolo-
rum. Parvulis aliorum fides prodesse pot-
est, eo modo, quo Fides aliorum Paralyti-
co Evangelico, & filiae mulieris Chananæ
profuit. Denique cur vos, qui omnem Ri-
tum externum in Ecclesia respuitis, pe-
des vestros, alter alteri, religiosissime la-
vatis? Gerardus exinde ad explican-
dum Sacramentum Eucharistiæ progre-
diens ait: Quotiescunque hoc Sacrificium
offerimus, panis & vinum aqua mixtum,
per Crucem & verba Jesu Christi super
Altare sanctificata, verum & proprium
corpus ejus, ac verus & proprius (*) San-
guis ejus fiunt, quamvis aliud esse appa-
reant. Respondet deinde Episcopus ad
quædam ab Hæreticis objecta, & non
nulla prodigia ex historia ad ostenden-
dam veritatem Doctrinæ, quod panis &
vinum in Corpus & Sanguinem Jesu
Christi mutantur, refert.

Gerardo Episcopo perorante, Fideles
omnes præsentis lacrymis difflebant,
atque potentiam & misericordiam Dei
dilaudabant. Sermone autem ad Hære-
ticos converso quæsit Episcopus, an
haberent, quod responderent. Tunc illi

N 3 inter

(*) Testimonium tam hujus, quam omnium
Sæculorum, de vera & corporali Christi præsen-
tia in Eucharistia contra Protestantes invincibile!

Sæculum XI.
A.C. 1025.

p. 12.
Matth. 9. 2.
S. Eucharis-
tia.

c. 2.

p. 21.

Sæculum XI. inter suspiria & gemitus fassi sunt, ad ea
A.C. 1025. quæ modo audivissent, non superesse si-
 bi, quod dicerent. Tum culpam suam
 deflebant, percutiebant pectora, & in ter-
 ram se prosternebant. Mirari se Bonita-
 tem Dei affirmabant, qui se peccatores,
 nominis Christiani probum, tamdiu tu-
 lisset. Timebant, nullum fore veniæ lo-
 cum, postquam etiam complures alios
 pervertissent. Tum Episcopus: *Satis*
quidem causæ ad id metuendum vobis esset,
vobis, inquam, qui peccatores ullum a pe-
nitentia fructum sperare prohibebatis.
Sed si errores vestros bona fide abjicitis,
& Doctrinam Catholicam recipitis, confi-
do, & promitto, vos a Deo veniam conse-
cuturos.

Ergo Episcopus rudes homines ulte-
 rius edocebat, maximi faciendas esse Ec-
 clesias materiales, quas ipsi tanquam lapi-
 dum cumulum contemnebant. De Al-
 taribus, de Incenso, de Campanis disse-
 rebat. Omnes explicabat Ordines, in-
 cipiens ab Ostiario usque ad Episcopum.
 Nam Hæretici illi, damnato omni cultu
 exteriori, perinde esse putabant, quis in-
 ter eos Religionis suæ ministerio funge-
 retur, vel quo in loco, an in silvis, in tri-
 viis, vel in latrinis. Nulla etiam cura
 erat, ubi sepelirentur; quippe dicebant,
 exequiarum Ritus Presbyterorum avari-
 tiæ originem suam debere. Porro Epi-
 scopus

scopus de Pœnitentia docebat, eam mortuis quoque prodesse, pro quibus preces persolvuntur, eleemosynæ erogantur, aliaque opera, quibus corpus affligitur, peraguntur. *Quia amicus, inquiebat, pœnitentiam non completam amici, a morte occupati, supplere potest.*

Sæculum XI.
A.C. 1025.

c. 8. 9.

Transiens ad Doctrinam de matrimonio dicebat, illud non esse omnibus denegandum, nec etiam omnibus concedendum, quia illis, qui se semel Ministerio Ecclesiæ addixerunt, nuptias cogitare non liceret. Probabat, Confessores æque ac Martyres esse honorandos. Psalmodiam, Cultum Crucis & Imaginum, Dignitatum Ecclesiasticarum ordinem defendebat. Tandem necessitatem Gratiæ contra falsam Hæreticorum istorum Justitiam stabiliebat. Ceterum ad cunctos hos articulos probandos, ubicunque potest, adducit argumenta novi Testamenti ex sermonibus & exemplis Jesu Christi atque Apostolorum eruta, quamvis etiam non nulla ex veteri Testamento afferat.

c. 10.

Gerardus
Episcopus.

c. 11. 12.

13. 14.

c. 15.

c. 16.

Cum Gerardus Episcopus totam diem docendo consumpsisset, & Hæretici veritatem agnoscere viderentur, errores suos damnare jussi sunt. Ipse vero Episcopus cum Abbatibus, Archidiaconis & Clericis Formulam condemnationis recitavit in hunc modum: *Damnamus &*

c. 17.

N 4

Ana.

Sæculum XI. A.C. 1025. *Anathematizamus hanc Hæresim, quæ docet, Baptismum ad delendum peccatum originale & peccata actualia non prodesse. Peccata per Pœnitentiam remitti non posse. Ecclesiam, Altare, Corporis & Sanguinis Domini Nostri Sacramentum, nihil aliud esse, quam quod oculis Corporis cernitur, atque istud Sacramentum esse rem vilem. Tandem matrimonia legitima esse rejicienda. Hanc Hæresim, omnesque qui eam tenent, damnamus. Addiderunt Episcopus & Clerici Fidei professionem, in qua, ubi de Eucharistia sermo est, dicunt: Confitemur, esse eandem carnem, quæ nata est ex Virgine, quæ in Cruce passa, (*) quæ ex Sepulchro egressa super Cælos exaltata est, & ad dexteram Patris sedet.*

Hæc Sententia latine denunciata, cuius Sermonis, qui Hæresim professi fuerant, erant imperiti, jubente Episcopo iisdem in lingua vulgari ab Interprete explicata est. Iplis vero se & Decretum conde-

(*) Clarissimum iterum contra Guilielmum Cave, aliosque Protestantes Testimonium, quo verba antecedentia de Ecclesia, Altari, & Corpore Christi explicantur, & sensus totius Ecclesiæ manifestatur; nisi quis cum eodem Cave sine ullo fundamento fabulari vellet, hanc Doctrinam Episcopum Attrebatensem a solo Paschasio didicisse.

condemnationis & Fidei professionem recipere affirmantibus præceptum, ut, quo modo possent, saltem crucem manu sua formando subscriberent. Tandem omnes, qui Synodo interfuerant, Gratias Deo agentes, accepta Episcopi Benedictione recesserunt. Gerardus Episcopus deinde hujus Concilii Acta misit cuidam Episcopo vicino, quem Renaldum Leodiensem fuisse credunt, ut moneretur, nequissimos esse istos hæreticos. Nam ille, cum in ipsius Diocesi existentes venenum Doctrinæ suæ astutissime texissent, impunitos dimiserat. In illa epistola addit Gerardus: *Cum illi, quos Hæretici hac miserant, ad seducendos & depravandos alios, vinculis dati fuissent, in quaestione solertiissime dissimulabant, nec etiam adbita tormenta exprimebant verum, donec convicti ab illis, quos Hæresi sua pæne infecerant, errorum suorum partem nobis confessi sunt.*

§. VI.

S. Cunegundis Secessus.

In Germania Cunegundis Imperatrix, S. Henrici Conjugis sui obitu a vinculo matrimonii liberata, in Monasterium Confugiense, quod ab ipsa fundatum in Hassia prope Cassellas situm erat, se recepit; ubi cum in ipsa anniversaria die transitus S. Henrici, decima quinta Julii, an-

vit. n. 7. Sæc.
6. Ben. p. 40.

N 5

no